

GEDICHTEN

DE EENIGE

Allen ontvallen ons. Alles ontnemt
het leven. 't Liefste, onvoorzien, vervreemdt.
En niets dat stand houdt op den langen duur.
Eén trouwelooze slechts wacht trouw zijn uur,
Hij die onzichtbaar maar aanhoudend ons
Op grooten, allengs kleiner afstand volgt.

EEN VLAM

Iederen dag wordt de wereld kleiner,
kleiner het eiland waar wij ons bevinden,
kleiner het aantal van de beminden,
iederem dag.
Dieper wordt iederen dag de klove,
dieper de afkeer, de trieste gedachte
hoe weinig van menschen valt te verwachten.
De een na den ander vermindert, wordt dof.
Ik denk aan mijzelf, ik wil weten of
het verval mij al iets van de kracht ontnam
waarmee ik mij voornam dat ik een vlam
zou blijven, iederen dag.